

Josep Felix Garrigou

Nasquè el sabi geòleg francès a Tarascó (França), en 1855; seguí la carrera de Medicina, en la que es graduà en 1860, encargant-se poc després de la càtedra d'Hidrologia, en la Facultat de Medicina de la mateixa ciutat, i més tart fou director de l'Institut Hidrològic per ell creat. Fou la Hidrologia la seva especialitat, adquirint gran renom pels seus estudis en reconèixer els manantials de diferents menes d'aigües minerals dels Pirineus, publicant notables memòries, i en totes elles hi teoritzava sobre l'origen llur després de fets els detinguts estudis geològics dels terrenys propers als manantials. Explorà nombroses caveres dels Pirineus Centrals i de l'Ariège, amb la col·laboració de M. Filhol i altres. Els seus articles, comunicacions i notes científiques publicades en varies societats, d'un modo particular en la d'Hidrologia Mèdica de París, en més d'un centenar, formarien un voluminós tractat hidrogeològic. Ha deixat inèdit un *Tractat d'hidrologia*, que és l'obra mestre, en el que hi estan metòdicament exposades les observacions de tota la seva vida, essent de doldrer no es donguí a la publicitat. L'acadèmia de Ciències de París li otorgà un premi per als seus treballs hidrològics; i en 1913 fou distingit cavaller de la Llegió d'Honor. Aquest gran geòleg qui estudià la part més embrollada dels Pirineus com ho són els Centrals, que també interessen a la Geologia catalana, morí en el 18 del mes de març de 1920, a Tolosa, a l'edat de 84 anys.

A continuació reproduïm els títols d'algunes de ses publicacions:

L'âge du Renne dans les Basses-Pyrénées (caverne d'Espalunge), i *Age de l'Ausochs et du Renne dans la grotte de Lourdes (Hautes Pyrénées)*, en col·laboració amb L. Martín (1864).—*Etude géologique de la vallée de l'Ariège (1864)*.—*Age de la pierre polie dans les cavernes des Pyrénées ariégeoises*, junt amb H. Filhol (París, 1866).—*Etude du terrain turonien (cretace supérieur), le long du versant N. de la chaîne des Pyrénées (1866)*.—*Age du bronze et du fer dans les cavernes des Pyrénées ariégeoises (1867)*.—*Sur les ophites de Pyrénées (1867)*.—*Découverte des terrains antesiluriens dans les Pyrénées (1867)*.—*Etude stratigraphique*

de la caverne de Mas d'Azil et des cavernes de divers âges dans la vallée de Tarascon (1867).—*Divisions fondamentales des eaux sulfureuses des Pyrénées*, memòria premiada per l'Acadèmia de Medicina de París (1863).—*Dépôts glaciers de divers âges géologiques dans les Pyrénées* (1870).—*L'âge de l'Ours et l'âge du Renne dans la grotte de Gargas (Hautes Pyrénées)*, amb la col·laboració de M. de Chasteigner. (1870).—*Minographie de Bagnères—de—Luchon* 1869-1872.—*Découvertes des habitations lacustres dans toute la chaîne des Pyrénées* (1871).

DR. M. FAURA I SANS
